

FORBRYTELSER I BANK PENGE- OG FINANSVESEN

25. PRIVAT MONOPOL PÅ UTSTEDELSE AV DOLLAR, SEIGNIORAGE OG RENTER

Det ville være utenkelig i Norge, om retten til å utstede betalingsmidler skulle ligge hos et privat aksjeselskap som fritt kunne øke eller minske pengemengden etter sitt eget hode. Det er allikevel et faktum at retten til å utstede dollar ligger hos en politisk bevegelse som bruker pengene til å fremme sine politiske målsetninger.

I Norge ligger denne rett hos kongen. Kongen delegerer denne myndighet til sentralbanken, til Norges Bank, men det er Stortinget, det folkevalgte organ som avgjør hva pengene skal brukes til.

I De forente Stater er utstedelsen av dollar opprinnelig lagt til en privat gruppe som utsteder og låner ut dollaren til staten og til bankene mot å få renter. Det har gjennom tidene pågått en innbitt kamp for å bringe de amerikanske bankene og deres pengeutstedelse inn under samfunnsmessig kontroll. Det har aldri lyktes.

De grupper som styrer bankene og pengeutstedelsen har betydelig makt. De står utenfor det demokratiske system. De befinner seg faktisk utenfor USA. Gruppen vil ikke slippe sine privilegier. En rekke amerikanske presidenter har forsøkt å gripe inn mot dette systemet.

Jefferson 1743 - 1826

"Hvis det amerikanske folk tillater private banker å kontrollere utstedelsen av penger, for først å skape inflasjon, og deretter deflasjon, vil bankene frarøve folket all eiendom inntil våre barn våkner opp hjemløse på det kontinent fedrene erobret. Retten til å utstede penger skulle tas fra bankene og gis til folket hvor denne retten hører hjemme"

Madison 1751 - 1836

"Historien forteller at pengeflytter har benyttet enhver form for misbruk, intriger, bedrageri og voldelige midler for å beholde kontrollen over regjeringene og kontrollen over pengeutstedelsen."

Jackson 1767 - 1845

ble tilladt for
ten,
ekkes fra blir
verdi. I
eiendommens
vil
før ti år er
al gjelde for

beskrevet i
er og økonomi,

ttesystemets
viktige
jernen i vår
r inn på
g allerede
i vi eier nesten
me vil vår
for store
å aldri glemme
ge rådgivere
te mange
er derfor av
or det er tatt
åre lover vil bli
det tilhører
midler for å
ramme enhver
hov på vil
k ordning kan
. Den formuende
kninger.og uten
stå at de har en
di staten sikrer
uen.

"Hvis Kongressen har rett til, ifølge konstitusjonen å utstede papirpenger så bør den bruke denne rett og ikke delegere den til enkeltpersoner og korporasjoner."

Lincoln 1809 - 1863

"Regjeringen skulle fremstille, utgi og sette i omløp de penger og den kreditt som er nødvendig for å dekke regjeringens behov og konsumentenes kjøpekraft. Hvis den holder seg til dette prinsipp vil skattebetalingene bli spart for betydelige summer i renter. Pengene vil opphøre å være herren, men bli menneskehetens tjener."

Woodrow Wilson 1856 - 1924

Etter bankpanikken i 1893 og i 1907 ble The Federal Reserve Act vedtatt av Kongressen. Kampen om retten til å utstede penger blusset opp. Senator Nelson Aldrich som tilhørte frimureriet, arbeidet for bankdynastiene. Han drev lovforslaget gjennom den 23. desember 1913 da mange av kongressmedlemmene hadde forlatt Washington for å feire jul hjemme.

President Woodrow Wilsons valgkampanje var støttet av bankene. Han hadde forpliktet seg til å signere den nye loven. Det gjorde han med stor uvilje. Han uttalte senere:

"Jeg er en meget ulykkelig mann. Jeg har ufrivillig ruinert mitt land. En stor industriell nasjon kontrolleres av kredittsystemet. Vårt kredittsystem er konsentrert. Nasjonens vekst og all vår aktivitet ligger i hendene på noen få menn. Vi kommer til å bli styrt på den verst tenkelige måte, av den mest kontrollerte og dominerte regjering i den siviliserte verden, ikke lenger av en regjering med frie meninger, ikke lenger av en regjering styrt etter overbevisning og flertallsvalg, men av urettmessig tvang fra en liten gruppe menn".¹

Federal Reserve Systemet (FED)

Federal Reserve Act ble vedtatt i desember 1913 og trådte i kraft i 1914. FED består av 12 avdelinger fordelt over kontinentet.. FED eies av 300 aksjonærer som består av både banker og privatpersoner. Retten til å utstede penger, som ifølge konstitusjonens artikkel 1, seksjon 8, er tillagt Kongressen, er overført til FED.

Aksjene i FED kan ikke kjøpes og selges. De eies av interesser som står utenfor USA. De som i siste instans eier og kontrollerer FED har opptrådt ubemerket. Hvem som er de bakenforliggende eiere er en vel bevart hemmelighet. De skal visstnok være:

Rothschild Bank of England,
 Rothschild Bank of Berlin,
 Lazard Brothers of Paris,
 Israel Moses Seif Bank of Italy,
 Warburg Bank of Amsterdam,

Warburg Bank of Hamburg,
 Lehman Brothers of New York,
 Kuhn Loeb Bank of New York,
 Goldman Sachs of New York,
 Chase Manhattan Bank of
 New York.

Disse bankene er knyttet til finanssentrene i London. Ved å kontrollere FED har disse bankene kontroll over den amerikanske økonomien. 2

Det ligger en enorm makt i det å kunne kontrollere økonomien. Gruppen rundt Rothschildene har vært knyttet til Illuminati ordenen siden den ble stiftet. De har brukt denne makt til å skape og finansiere kriger og til annen destruktiv virksomhet.

Det er på det rene at Adolf Hitlers opprusting ble betalt av de New York baserte pengehusene og går vi ennå lenger tilbake vil vi finne at 1. verdenskrig ble finansiert på begge sider av Rothschildgruppene.

Charles Lindberg kritisk til FED:

"Den nye loven vil autorisere FED til å regulere og skape penger og dermed inflasjon når Trusten ønsker det. De private bankene har fått makt til å skape profitt ved å la aksjeverdiene stige, for deretter å skape panikk slik at aksjene kan kjøpes tilbake til lav pris."

Foren til 1914 var gull- og sølv-dollar i sirkulasjon. Papirdollarene kunne veksles om i gull eller sølv til sin fulle pålydende verdi.

Federal Reserve Act av 1913 tillot Federal Reserve bankene til å trykke 4 papirdollar for hver gull eller sølvdollar de hadde i sine hvelv. Federal Reserve pengeseddelen ble gjort til lovlig betalingsmiddel tross for den reduserte gullvekt som skulle garantere for verdien.

President Roosevelt trakk gulldollaren ut av sirkulasjon i 1933 og gjorde slutt på gullinnløsningsplikten for papirdollaren. 3

Presidentene Lincoln, Jackson og Kennedy har utstedt dollar utenom bankier familienes kredittmonopol. Således utstedte president Kennedy den 4. juni 1963 4.292.893.815 dollar, vel 4,2 milliarder dollar, ifølge Executive order. President Kennedys dollarutstedelse kunne betydd slutten på sionistenes pengemonopol, men den var ikke noe forsøk på å bringe seddelutstedelsen under Kongressens kontroll, hvor den rettelig hører hjemme.

Visepresident og frimurer Lyndon B. Johnson overtok presidentembetet etter henrettelsen av Kennedy. Han trakk det nyutstedte beløp på 4,2 milliarder dollar tilbake uten at det vakte oppmerksomhet. President Johnson gjenopprettet dermed det private FED og bankenes monopol på å utstede dollar.

Dollar uten sikkerhet i Gull

Frem til 1971, var 25 prosent av papirdollaren dekket av gull. Det sikret dollaren en nesten uforandret kjøpekraft over tid.

Da president Nixon opphevet dollarens binding til gull i august 1971 og etter at gullstandarden ble formelt opphevet i 1976, var det ingen effektiv begrensning i dollarmengden. Enorme mengder dollar uten sikkerhet i metall, strømmet ut over store deler av verden og de amerikanske bankene skaffet seg en ubeskrivelig rikdom i årene som fulgte.

Dollarspredningen virket inn på pengehusholdningen i landene som tok imot lån. Den ga en formidabel inntekt i form av tilgodehavender og renter til den som utstedte dollaren. Som stormakt styrket USA sin stilling overfor alle land inklusive Sovjetunionen som også tok dollar i bruk i den kritiske perioden før Sovjets fall. Dollarspredningen var en fiendtlig handling. Angrepet var rettet mot de fremmede lands pengesystemer og derigjennom mot landenes regjeringer og mot befolkningen. Vi kan sammenlikne dollarspredningen etter 1971 med deforsøk som er gjort av krigførende parter for å ødelegge fiendens økonomi ved å spre falske penger.

Dollarinflasjonen

Dollar fantes over hele verden, kjøpt fra USA og betalt med varer mens dollaren var på sitt sterkeste, eller dollar var tatt imot som lån og brukt til fortrenghet for landets egen valuta.

Etter 1971 begynte dollaren å tape i kjøpekraft. I 1999 var den generelle prisindeks for dollar 163. I 1972 var indeksen 41,8. Dollarens kjøpekraft var sunket til 25,7 prosent av hva den var i 1972. De som hadde gjort seg avhengig av å bruke dollar i sine transaksjoner måtte i 1999 ut med 3,89 dollar for å kjøpe de samme varer som i 1972 hadde kostet 1 dollar.

Dette skapte et enormt behov for dollar som måtte lånes. Med gjelden fulgte rentebelastning og omleggingen av landenes økonomi for å kunne betale renter og avdrag. Det internasjonale valutafond IMF viste seg å være et nyttig redskap som kunne hjelpe landene med denne tilpassingen og som effektivt kunne tilby nye lån og innkassere rentene.

Dollarinflasjonen må betegnes som verdenshistoriens største ran. Aldri noensinne har så store verdier blitt tappet fra så mange land verden over og blitt overført til de internasjonale bankene som hadde i sin makt å øke dollarmengden.

Hvem sto bak dette? Barry Goldwater, senator fra Arizona peker på medlemmer av Council on Foreign Relations, den organisasjonen som rekrutter politikere og byråkrater på høyeste plan. Goldwater sier:

*"Finner du d
deltagelse og
kontroll over
kongressen?
angstning å gj*

*hver gang pri
penger. Det skj
tykke flere pap*

*Banker
eller låne de ek
Da FED ble op
er tidligere. I d
sin kjøpekraft*

*Det var
dollarinflasjon
gjelder det pen
at inflasjonen b
vil sørge for a
Afghanistan og*

Kilder:

- 1 <http://v>
Scharf
er gjeng
- 3 Gene B
<http://v>
- 4 Barry
memoir
of Sen
231,
- 5 Michael
Artikke

"Finner du det ikke merkelig at disse menn er medlemmer av CFR og selvfølgelig også styremedlemmer i Federal Reserve som har den absolutte kontroll over penger og renten i dette store land, uten at de står under kongressen? En privat eid organisasjon, Federal Reserve, som har absolutt myndighet å gjøre med Amerikas Forente Stater."⁴

Hver gang prisene stiger tappes befolkningen for en del av verdien av sine penger. Det skjer hver gang dollaren vannes ut, det vil si hver gang det vedtas å trykke flere papirdollar for hver sølv-dollar bankene har i sine hvelv.

Bankene blir rike på dollarutstedelsen. Publikum som må tjene opp eller låne de ekstradollarene prisstigningen krever, får sin økonomi satt tilbake. Da FED ble opprettet i 1914 var verdien av dollaren den samme som i 1823, 90 år tidligere. I de 90 årene FED har eksistert har dollarens mistet 95 prosent av sin kjøpekraft.⁵

Det var da Vietnamkrigen skulle betales i 1970 årene vi fikk den høye dollarinflatjonen. I 2003 forberedes det en ny inflasjonsbølge. Denne gang gjelder det penger til å betale igangværende kriger. IMF har allerede kunngjort at inflasjonen bør opp. Sommeren 2003 ga talsmenn for FED uttrykk for at den vil sørge for at inflasjonen ikke blir for lav, hvilket kan tyde på at krigen i Afghanistan og Irak nå skal betales ved å senke dollarens kjøpekraft.

Kilder:

- 1 <http://www.themoneymasters.com/preside.htm> 2 Mr. Thomas D. Scharf utarbeidet en 30 siders rapport om FED. Et utdrag av rapporten er gjengitt på internett: <http://www.cal-neva.com/frb/page01.htm>
- 3 Gene Berkman, *The Trilateral Commission and the New World Order*, <http://www.antiwar.com/berkman/trilat.html>
- 4 Barry Goldwater, *With no apologies: the personal and political memoirs of Senator Barry M. Goodwater*, Berkley Books, New York, 1980. side 231,
- 5 Michael Rosenberg, Deutsche Bank. *Finansavisen*. 1. august 2003, Artikkelen 90 år med dollarfall.

største ran. Aldri
d verden over og blitt
i sin makt å øke

fra Arizona peker på
organisasjonen som
ater sier:

26. ANGREP PÅ PENGESYSTEMENE

Dersom en hersker ønsker å tilvende seg befolkningens pengeverdier kan han øke pengemengden. Det koster lite å trykke papirpenger, og enda mindre å øke pengemengden elektronisk slik som det gjøres i dag. Når nye penger kommer i omløp stiger prisene. Prisstigningen tar kjøpekraften fra eksisterende penger. Publikum taper verdien av sine penger. Herskeren, sentralbanken, bankene eller mulige falskmyntnere som blir eiere av de ny utstedte betalingsmidlene får en tilsvarende gevinst.

Dette er en fiendtlig handling, et tyveri, sett fra befolkningens side. Metoden benyttes av krigførende parter for å ødelegge fiendens økonomi. Vi har mange eksempler på kamp rettet mot pengesystemene:

Penger som våpen

Angrep på pengesystemene er kjent fra historien:

- I den franske revolusjon ble franske assignater produsert av Bank of England for å øke det økonomiske kaoset i Frankrike.
- Napoleon produserte østerrikske pengesedler, og senere russiske sedler ettersom han gikk frem.
- Forfatteren John Steinbeck ba om et møte med president Roosevelt under 2. verdenskrig. Han foreslo å trykke et stort antall tyske pengesedler for å skape kaos i Tyskland når sedlene ble satt i omløp der. Forslaget ble vurdert av forsvarsministeren som kom til at den nødvendige seddelmengde ville bli så stor at det ikke ville være mulig å sette planen ut i livet.
- Operasjon Bernard i Tyskland under 2.verdenskrig tok sikte på å ødelegge britisk økonomi ved å fremstille falske pundnoter. Fra 1942 ble det laget 140 millioner pund i 5 pund sedler. Aksjonen kom for sent i gang. Det lyktes ikke å få satt sedlene i omløp i tide. Daily Express forteller at rester av pundsedler og fremstillingsutstyr er funnet i den dype østerrikske innsjøen Toplitz. Planen var å slippe sedlene over England med fly. Den ble oppgitt på grunn av drivstoffmangel. Den tidligere fangen Max Bober forteller at han personlig sendte store konvolutter til tyske attasjeer og konsulatene i Oslo, København, Lausanne, Madrid Ankara og til andre byer. 3

Å angripe fiendens pengeholdning er en del av strategien i enhver krigssituasjon.

Det ligger en betydelig gevinst i retten til å trykke penger. Pengemengden i et samfunn bør øke i takt med økningen av produserte varer og tjenester. Da blir

prisene uforandret Det betyr at en del av verdien av landets produksjonsøkning faller på den som har rett til å trykke pengene.

De fleste land trykker sine penger selv innenfor sitt eget lukkede pengesystem. Gevinsten ved å trykke penger vil da forbli innenfor landets grenser. Tilbudet av varer og tjenester og tilgjengelige betalingsmidler regulerer priser og lønninger. Det er sentralbankens oppgave å opprettholde denne balanse. For å hindre at utenlandske krefter fører penger inn og ut av landet og forstyrrer den økonomiske likevekten, har de fleste land valutaregulering.

Professor Preben Munthe skriver i Sosialøkonomen nr. 2 1982:

"Den norske valutaregulering legger strenge restriksjoner på bankenes låneopptak i fremmed valuta. Hovedregelen er at bankenes likviditetsposisjon overfor utlandet skal være null netto, altså at fordringer skal svare til gjeld, utlån skal være lik innlån." 1

Det utenlandske lån

Penger som flyttes over landegrensene og blir tatt i bruk i låntagerlandet øker mengden av betalingsmidler. Pengene fra utlandet har en inflasjonsdrivende effekt som kan føre til høyere rente, til prisstigning som reduserer verdien av landets pengekapital, og til nedskrivning av landets valuta i forhold til andre valutaer. Disse mulige virkninger er alle en realøkonomisk belastning for låntagerlandet.

Det høres paradoksal ut, når for eksempel dollaren går ut av USA som lån til et fremmed land, hvor pengene blir satt i sirkulasjon, går realverdien av lånet den motsatte veien, fra låntagerlandet til USA. Dette er lett å forstå når man vet at pengene som regel er papir med en symbolsk verdi og tilbakebetalingen ofte er en realverdi, f. eks. varer.

Om dette sier økonomen Arne Jon Isachsen i boken *"Inflasjon, et u løselig problem?"*:

"Ved dollarens rolle som internasjonalt godtatt betalingsmiddel har USA en særlig mulighet for å operere med underskudd på betalingsbalansen. Landet egen valuta kan anvendes til å betale andre lands varer, så lenge andre land er villige til å øke sine dollarbeholdninger kan USA finansiere sine betalingsunderskudd med nytrykte dollar" 2

De største verdioverføringene mellom ulike land skjer gjennom flytting av penger over landegrensene.

Dette har stormesteren i Sions Viser Protokoller oppdaget for mer enn hundre år siden og benyttet seg av, han har den fulle forståelse for den realøkonomiske virkningen av pengeflytting over landegrenser, han sier:

Den 20. dag

"Et statslån, især det utenlandske statslån, er intet annet enn en frivillig-avtapping av blod fra statslegemet."

"Etter at vi har bestukket de ledende personer til å gjennomføre opptagelsen av utenlandske lån, flyter statens inntekter inn i våre lommer."

"De utenlandske lån har tilført oss de fremmede folkenes rikdommer."

I ethvert land, til enhver tid, vil det være personer eller grupper som er villige til å ta imot lån fra utlandet. Det kan gi personlig gevinst, eller det kan gi gruppen makt. Dersom pengene fra utlandet blir tatt i bruk innenfor landets grenser vil det bringe tap for landet som helhet.

Dollarspredningen ga USA rikdom. Den brakte forgjeldelse og fattigdom til utviklingslandene hvis byråkrater lot seg bestikke til å ta imot pengene.

Kilder:

- 1 Professor Preben Munthe, *Sosialøkonomen*, nr. 2, 1982.
- 2 Professor Arne Jon Isachsen, *Inflasjon, et uløselig problem?* Tanum Nordlie, Oslo 1977, side 72.
- 3 Louise Potterson, *Daily Express*, 7. juli 2000.

27. DES VERDEN

President Nixon
august 1973. F
Burns som var
len, Herbert S
politikk, Paul
personlige stab

Nixon
lanslaget. Den
lærivelse av d
Den 1
et bestemt for
belegges med

Bindingen til
var borte kun
penger og ma
gå ned på ko
næringslivet o
I 1977

Med 10 prose
handelsrutine
Gjenn
uforandret. D
Skadevirkning
USA, men fo
grunn av land

Ingen
ikke presiden
fjergengere.
inflasjonen v
inflasjonen o
fremført og s
sambet.

John
økonomisk r
etterfølger L
Galbraith sk
punkter la op

27. DESTABILISERING AV VERDENSØKONOMIEN

President Nixon som var medlem av CFR innkalte til møte på Camp Davis 13. august 1973. Her møttes Nixons økonomiske rådgivere: John Connally, Arthur Burns som var formann i Federal Reserve Board, George Schultz, Paul McCracken, Herbert Stein, Peter Peterson, leder av rådet for internasjonal økonomisk politikk, Paul Volker, understatssekretær for Monetary Affairs, foruten Nixons personlige stab, Haldeman, Ehrlichman, og Bill Saphire.

Nixon ville løse dollarens binding til gull. Det var uenighet om forslaget. Den sterkeste motstanden kom fra Arthur Burns. Han mente at en løsrivelse av dollaren fra gull ville få uberegnelige følger.

Den 15. august 1971 erklærte Nixon at dollaren ikke lenger skulle stå i et bestemt forhold til gull. Det ble også besluttet at all import til USA skulle belegges med 10 prosent toll. 1

Bindingen til gull hadde gitt dollaren en fast og varig kjøpekraft. Når bindingen var borte kunne FED og bankene øke dollarmengden. Det ga bankene både penger og makt. Den økonomiske aktiviteten ville tilta, arbeidsledigheten ville gå ned på kort sikt, men over tid ville inflasjon ha negative virkninger på næringslivet og arbeidsledigheten ville tilta igjen.

I 1971 falt dollaren med 20 prosent i forhold til de europeiske valutaer. Med 10 prosent toll steg europeiske priser med 30 prosent i USA. Innarbeidede handelsrutiner brøt sammen.

Gjennom valutadirektivet i OECD-samarbeidet ble valutakursene holdt uforandret. Derved ble inflasjonen i USA overført til de 20 OECD-landene. Skadevirkningene av Nixon beslutning har økonomisk sett uten tvil vært størst i USA, men for utviklingslandene har dollarinflasjonen vært en katastrofe på grunn av landenes svake økonomi.

Ingen politiker vil ta ansvaret for å ha skapt inflasjon. Det ville heller ikke president Nixon og hans menn. De påsto at inflasjonen var en arv fra deres forgjengere. Noen år senere het det at de oljeproduserende land hadde skapt inflasjonen ved å legge på oljeprisene. Dette ga en rimelig forklaring på hvorfor inflasjonen oppsto i alle vestlige land omtrent samtidig. Dette argument ble fremført og støttet så effektivt at det er blitt stående som den offisielt godtatte sannhet.

John Kenneth Galbraith er ikke enig i at inflasjonen var arvet. Han var økonomisk rådgiver under president John F. Kennedy og under Kennedy's etterfølger Lyndon B. Johnson. 3

Galbraith skriver i boken "Money", 1975, at Nixon på de fleste avgjørende punkter la opp en inflasjonspolitik. 4

Dollaren var stabil uten særlig forringelse av kjøpekraften de siste 32 år frem til 1968, tross turbulens under og etter 2. verdenskrig og under Korea-krigen. Ved hjelp av streng effektiv pris og lønnskontroll i de kritiske perioder, lyktes det å holde dollarens kjøpekraft stabil. I perioden 1953 til 1967, de 15 siste gode år, var den årlige prisstigningen i gjennomsnitt 1,53 prosent. ²

I denne perioden gjennomlevde vi Vietnamkrigen hvis omkostninger i året 1967 ble dekket av et underskudd på nasjonalregnskapet på 12,8 milliarder dollar. En ekstraskatt ble innført i 1968. Det brakte underskuddet ned i 6,5 milliarder dollar. I 1959 før Nixon overtok hadde nasjonalregnskapet et overskudd på 8,1 milliarder dollar. ⁴

Bretton Wood systemet som var tilrettelagt av John Maynard Keynes synes å ha fungert godt. Den amerikanske bank- og pengehusholdning var basert på uforandret dollarkjøpekraft. Dollaren ble den faste stabile valuta i verdensøkonomien.

Da Nixon overtok i 1969 var det gode muligheter for å bringe inflasjonen under kontroll. I årene 1967 -68 og -69 var inflasjonen henholdsvis 3,1, 4,2 og 5,5 prosent. Det var nødvendig å reagere på stigningen.

Nixon svarte med gradvis å trappe ned ekstraskatten og å innføre andre skattelettelser samtidig som han lot utgiftene øke. Resultatet ble et underskudd på nasjonalregnskapet for 1970 på 11,9 milliarder dollar og i 1971 22,2 milliarder dollar. ⁵ Mange forsto at Nixon var i ferd med å føre inflasjonspolitikk og at dollaren ville miste kjøpekraft. Den engelske ambassadøren i USA tok kontakt med finansdepartementet for å veksle 4 milliarder dollar til gull. Henvendelsen kom to uker etter Nixons erklæring. Den skapte uro i administrasjonen. ⁶

Oljeprisen ikke hovedårsak til inflasjonen

I løpet av årene fra 1966 til 1974 gikk konsumprisen i USA opp fra 32,4 til 48,7. Dollarens kjøpekraft avtok med 33 prosent. ⁷ Økningen av oljeprisen kom i 1973 etter at inflasjonen hadde pågått i 8 - 9 år. Oljeprisen kan således ikke være årsak til prisstigningen, men den har utvilsomt forsterket den. Det er antatt at oljeprisforhøyelsen står for 2 prosent av inflasjonen i USA.

I 1974, -79, -80 og -81 toppet prisstigningen seg med henholdsvis 11, 11,3, 13,5 og 10,3 prosent. ⁷

Inflasjonspolitikken og underskudds statsbudsjettet som president Nixon introduserte ble videreført av de etterfølgende presidenter helt frem til 1990-årene. Da hadde OECD-landene 35 millioner arbeidsledige. I de mindre utviklede land regner vi med 1000 millioner mennesker som søker arbeid. I 1990-årene ble inflasjonen trappet ned. Arbeidsledigheten gikk langsomt tilbake.

Watergate

President R
flertall i 19
heter i forb
motstander
gate bygni
innbryterne
gjenvalg av
chell måtte
forkastelig
korrupte i

For

skandalen
Nixons bet
for lovbrud

Pre

andekket.
opp på lyd
han diskut
for å støtte

Gerald

Nixon trak
ville bli re
Ford presi
Nixon. En

For

Den Skot
kadosch-r
frimurerie
frimurerie
ble presid
mot at de
den grun
medlemm

Verden

Få var i
tatt. Nå f
lighet av

pekraften de siste 32 år
 krig og under Korea
 i de kritiske perioder,
 1953 til 1967, de 15
 1,53 prosent. 2

en hvis omkostninger i
 apet på 12,8 milliarder
 underskuddet ned i 6,5
 balregnskapet et over-

John Maynard Keynes
 pengehusholdning var
 faste stabile valuta i

ligheter for å bringe
 inflasjonen henholdsvis
 igringingen.

ttten og å innføre andre
 tatet ble et underskudd
 ollar og i 1971 22,2
 med å føre inflasjons-
 gelske ambassadøren i
 4 milliarder dollar til
 ng. Den skapte uro i

USA opp fra 32,4 til
 ngen av oljeprisen kom
 risen kan således ikke
 rkerket den. Det er antatt
 USA.

g med henholdsvis 11,

sjettet som president
 residerer helt frem til
 tidsledige. I de mindre
 er som søker arbeid. I
 gheten gikk langsomt

Watergate

President Richard Nixon og visepresident Spiro Agnew ble gjenvalgt med stort flertall i 1972, det største flertall noensinne. Det ble oppdaget uregelmessigheter i forberedelsene til valget. Det dreide seg om ulovlig avlytting av politiske motstandere og innbrudd i hovedkvarteret til det demokratiske parti i Watergate bygningen i Washington DC. Hensikten var å skaffe seg opplysninger. Innbryterne ble arrestert og det viste seg at de var engasjert av Komiteen for gjenvalg av president Nixon. Formannen i komiteen, justisminister John Mitchell måtte gå av. CIA var blitt aktivisert for å støtte Nixon. Dermed kom CIAs forkastelige metoder inn i valgkampen. Valget ble betegnet som det mest korrupte i USAs historie. 6

Forholdene omkring valget ble gransket og den såkalte Watergate-skandalen brettet seg ut. Ettersom arbeidet gikk fremover måtte stadig flere av Nixons betrodde menn i det Hvite Hus trekke seg etter at de var blitt anklaget for lovbrudd. Den 10. oktober 1973 måtte også visepresidenten Spiro Agnew gå.

Presidenten selv nektet ethvert kjennskap til de ulovligheter som var udekket. Under et avhør kom det frem at alle samtaler i det Hvite Hus ble tatt opp på lydbånd. Etter hardt press ble Nixon tvunget til å levere ut et bånd hvor han diskuterte muligheten av å bruke 1 million dollar over to år i bestikkelser for å støtte de anklagede.

Gerald Ford overtar presidentvervet

Nixon trakk seg som president den 9. august 1974 etter at det var klart at det ville bli reist riksrettssak mot ham. Samme dag overtok visepresident Gerald R. Ford presidentembetet. Ford var nettopp blitt nominert som visepresident av Nixon. En av Fords første handlinger som president var å benåde Nixon.

Ford var en av frimureriets øverste ledere. Han hadde den 33. grad i Den Skotske Ritus med tittelen "Suveren StorInspektør" og var således en kadosch-ridder. Graden forteller at han hadde administrative oppgaver innenfor frimureriet. 8 Det er bemerkelsesverdig at president Nixon først hjelper en av frimureriets øverste ledere til å bli visepresident, noe som førte til at han senere ble president, hvoretter frimurerlederen som president hjelper Nixon. Det peker mot at det mektige frimureriet hele tiden har stått bak president Nixon og av den grunn påtar seg å holde ham skadesløs. Både Nixon og Ford var medlemmer av CFR.

Verden forsynes med dollar

Få var i 1971 i stand til å overskue betydningen av den beslutningen som var tatt. Nå flommet dollar ut. De muligheter det skapte ble grepet med begjærighet av banker, finansinstitusjoner, pengemanipulatorer, spekulanter av alle

slag og tvilsomme regimer over hele verden. Ikke minst lot de sosialdemokratiske regjeringer i Europa seg rive med av den "nye" liberalistiske økonomi som var i anmarsj. En aggressiv utlånspolitikk fulgte. Susan George forteller i boken *"En skjebne verre enn Nøden,"* hvordan fremmede land ble oppfordret til å ta imot lån:

"Det er en merkelig gjeskjeft å gå fra dør til dør å selge penger i utkanten av den siviliserte verden." sa en bankmann...

Denne unge mannen på 25 somre og hele halvannet års bankerfaring reiste for banken sin - en bank i Midt-Vesten med 5 milliarder i forvaltningskapital - til 28 land på seks måneder. Han var ikke noe økonomisk vidunderbarn, men typisk for "den internasjonale bankverden som nå er full av gløggen men håpløst uerfarne utlånere midt i 20-årene." ...

Det totale amerikanske bankengasjement i den tredje verden vokste fra 110 milliarder dollar i 1978 til 450 milliarder dollar ved utgangen av 1982. Over 300 prosent økning på fire år. Var ikke noen bekymret for denne løpske veksten? Den unge bankmannen vi siterte ovenfor har følgende rimelige forklaring:

*"Som utlåner er det først og fremst din oppgave å få folk til å låne. Det er ikke din jobb å bekymre deg over store uoverskuelige abstraksjoner, for eksempel hvorvidt det du gjør truer stabiliteten i verdensøkonomien. I den forstand er en ung bankmann som en soldat i frontlinjen. Han er lydig, aggressiv og amoralisk."*⁹

Verdioverføring til bankene i de rike land

Det som nå var satt i gang har karakteren av en vel organisert global overføring av verdier fra alle land til bankene i de rike land. Først og fremst ved salg av dollarsedler som koster ca 40 cent å trykke, solgt til pålydende verdi, 1, 5, 10, og 20 dollar eller mer pr. stk., betalt med varer, eller de er lånt ut mot renter. Deretter er landene utsatt for en global beskatning gjennom inflasjonen som overførte 74 prosent av verdien av disse dollar, gjennom 30 år, fra den som hadde dollar i sitt eie, til bankene som utsteder dollar.

Fra Sions Visers Protokoller.

Stormesteren har noe han vil si oss. Den 21.dag:

Hittil har vi benyttet oss av de høyere statsembetsmenns bestikkelighet og herskerens sorgløshet til å påtvinge regjeringene penger som den enten overhodet ikke har bruk for, eller som de virkelig ikke behøvde å motta fra oss.

Kilder:

- 1 *The Memoirs of Richard Nixon*, Grosset & Dunlap, New York, 1978. side 518 – 519.
- 2 *The Economist*, 12. September 1998.
- 3 Fred L. Pick and G. Normann Knight *The Pocket History of Freemasonry*, London, 1983.
- 4 John Kenneth Galbraith, *Pengar*, svensk oversettelse, v/ Kerstin Lundgren, Raben & Sjögren, 1975.
- 5 Historical Statistics of The United States, Colonial Times, to 1970, USA. Department of Commerce, Series 135 - 166.
- 6 Lewis Chester, Gal McCrystal, Stephen Aris, og William Shawcross, *Watergate*, London, 1973.
- 7 Statistical Abstract of The United States, 1944, Consumers Price Index No. 747.
- 8 Johannes Rothkranz, *Die kommende Diktatur der Humanität*, Verlag Pro Fide Catholica., Anton Schmid, Postfach 22, D 8968, Durach, 1990.
- 9 Susan George, *En Skjebne verre enn Nøden*, side 48 – 49, oversatt av Finn B. Larsen, J. W. Cappelen Forlag. Sitatet er fra S. C. Gwynne, *Adventure in The Loan Trade*. *Harper's Magazine*, september 1983, sidene 22 – 26.

menns bestikkeligheit og
 penger som den enten
 behøve å motta fra oss.